

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמרם ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט רחמים כהן

מבקשים

1. עידו עמרם
 2. אלון ברנדלור
 3. פיני הרמבם
- ע"י ב"כ עוה"ד רם גורודיסקי וערן דיאמנט

משיבים

- נגד
1. די.ג'י.אי מדיה בע"מ
 2. גו - סטאדי בע"מ
 3. גבריאל לביא
- ע"י ב"כ עוה"ד דפנה ברימן-קליין וגילי כהן ארזי

החלטה

בקשה לאישור תובענה כייצוגית בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן – **בקשת האישור ו-חוק תובענות ייצוגיות**).

עניינה של בקשת האישור בטענות להפרת הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן – **חוק התקשורת**).

תמצית טענות המבקשת

משיבה 1 די.ג'י.אי מדיה בע"מ (להלן – **משיבה 1** או **די.ג'י.אי**) עוסקת, כך לפי אתר האינטרנט אותה היא מפעילה, בפרסום ושיווק לקהל הלקוחות הפוטנציאליים שבמאגרה. היא מייצרת לידים (פרטי התקשרות עם לקוחות פוטנציאליים) עבור חברות בשוק הישראלי במגוון תחומים. משיבה 1 היא בעלים של אתרי האינטרנט: bossmedia (www.bossmedia.co.il), העוסק בשיווק ברשת האינטרנט; אתר dgimarket (www.dgimarket.com), המאפשר ביצוע פעולות שונות בשוק ההון וכן, אתר בשם gostudy (www.gostudy.co.il), המספק מידע לצורך בחירה במוסד לימודי.

אתר gostudy מופעל על ידי משיבה 2, גו-סטאדי בע"מ (להלן – **משיבה 2** או **גו-סטאדי בע"מ**) ונמצא בבעלות ובניהול משותף של משיבות 1 ו-2.

מר לביא גבריאל (להלן – **משיב 3**), הוא דירקטור יחיד של משיבות 1 ו-2 ובאמצעות חברת יחיד בשם ג'י.אל.אי סחר בינלאומי בע"מ, מחזיק במלוא מניותיה של משיבה 1 וברוב מניותיה של משיבה 2.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 15-03-39525 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

על פי הנתען בבקשת האישור, המשיבים פעלו למשלוח מסרונים פרסומת בהודעות SMS (להלן – מסרונים) בניגוד לחוק התקשורת, ללא קבלת הסכמת המבקשים וחברי הקבוצה הנתענת.

מסרונים שנשלחו למבקש 1

ביום 2.7.2014 קיבל מבקש 1 מסרון המפרסם בית למכירה בפרדס חנה ממספר טלפון ניח. בהודעה צוין, בין היתר: "ל פרטים שלח 8, להסרה השב 1". ביום 21.7.2014 קיבל מסרון דומה מאותו מספר טלפון. נוסח המסרון השני כלל קישור לאתר האינטרנט של bossmedia.

ביום 30.11.2014 קיבל מבקש 1 מסרון המפרסם מוסדות לימוד ממספר טלפון ניח. בהודעה צוין, בין היתר: "לקבלת פרטים השב 25, להסרה השב 1".

ביום 3.12.2014 קיבל מבקש 1 מסרון, המפרסם קורס סקיפריס בחברת שיא-גל ממספר טלפון ניח. למחרת, פנה המבקש במייל לחברת שיא-גל וביקש לדעת, מי המשווק שמפרסם אותה באמצעות שליחת מסרונים. בנוסף ביקש, שיבהירו למשווק המפרסם, שאינו מעוניין לקבל ממנו מסרונים. חברת שיא-גל השיבה, שבקשתו "בטיפול" אך לא ציינה את שם המשווק. בפועל, המשיך מבקש 1 לקבל מסרונים.

ביום 14.12.2014 השיב "25" לאחת ההודעות שנשלחו אליו, שנגעה למוסדות לימוד, לצורך קבלת פרטים. לאחר שיגור המסרון על ידו, התקשרה נציגת המשיבים למבקש 1 וביקשה את אישורו להעביר את פרטיו למוסדות לימוד שונים. הנציגה אישרה, שהיא מתקשרת בעקבות תשובתו למסרון שנשלח אליו. עוד באותו יום התקשרו למבקש 1 נציגי מכללת רמת גן והמכללה האקדמית נתניה.

ביום 29.12.2014 קיבל מבקש 1 מסרון, המפרסם מסחר במניות, הכולל קישור לאתר האינטרנט dgimarket, זאת לאחר שמאותו מספר טלפון קיבל קודם לכן, ביום 27.8.2014, מסרון המפרסם בית למכירה בפרדס חנה.

בנוסף, ביום 11.1.2015 קיבל מבקש 1 מסרון, המפרסם מסחר במניות הכולל קישור לאתר האינטרנט dgimarket, זאת לאחר שמאותו מספר טלפון קיבל קודם לכן, ביום 3.12.2014, קיבל מסרון המפרסם קורס סקיפריס בחברת שיא-גל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 15-03-39525 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

מסרונים שנשלחו למבקש 2

ביום 29.12.2014 קיבל מבקש 2 מסרון המפרסם מסחר במניות, ממספר טלפון נייד, הכולל קישור לאתר האינטרנט dgimarket.

מסרונים שנשלחו למבקש 3

ביום 24.8.2014 קיבל מבקש 3 מסרון המפרסם בית למכירה בפרדס חנה, ממספר טלפון נייד, זהה למספר הנייד ממנו קיבל מבקש מספר 2 מסרון המפרסם מסחר במניות. המסרון כלל קישור לאתר האינטרנט dgimarket.

המבקשים טוענים, שלא היו בקשר עם המשיבים, לא ביקשו לקבל מהם דבר פרסומת כלשהו, לא מסרו את מספר הטלפון לצורך קבלת מסרונים ולא נתנו הסכמתם לקבלת דברי הפרסומת.

המשיבים הסתירו את זהותם כשולחי המסרונים. המסרונים נשלחו ממספרי טלפון שונים, שאין בהם מענה אנושי.

המשיבים הפרו את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת עת שיגרו מסרונים למבקשים מבלי לקבל את הסכמתם מראש ובכתב. זאת, בניגוד לסעיף 30א(ב) לחוק התקשורת; וכן לא ציינו את שמם, כתובתם או פרטים אחרים ליצירת קשר עימם. זאת, בניגוד לסעיף 30א(ה) לחוק התקשורת.

משיב 3 הוא דירקטור יחיד של משיבות 1, ו-2 ובאמצעות חברת יחיד בשם ג'י.אל.אי סחר בינלאומי בע"מ, מחזיק במלוא מניותיה של משיבה 1 וברוב מניותיה של משיבה 2. משיב 3 נושא באחריות לפעולותיהן, למחדליהן ולעבירות שמבצעות משיבות 1 ו-2 לפי סעיף 30א(ח) לחוק התקשורת.

עילות התביעה בבקשת האישור הן הפרת חובה חקוקה של הוראת סעיף 30א לחוק התקשורת, פגיעה בפרטיות, פגיעה באוטונומיה של הרצון החופשי ועשיית עושר ולא במשפט.

הקבוצה מוגדרת כקבוצת הנמענים אליהם שלחו המשיבים מסרונים בניגוד לחוק התקשורת, החל מיום 1.12.2008 (מועד תחולתו של סעיף 30א לחוק התקשורת).

הסעדים המבוקשים הם: צו הצהרתי לפיו, המשיבים הפרו את הדין; צו עשה המורה למשיבים לחדול משליחת מסרונים בניגוד לדין, ללא קבלת הסכמה מפורשת מראש ובכתב; צו עשה המורה למשיבים לפרסם את שמם ודרכי יצירת קשר עימם לצורך הודעות סירוב; חיוב המשיבים במתן פיצוי לחברי הקבוצה בגין נזקים בלתי ממוניים שנגרמו להם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

תמצית טענות המשיבים

בקשת האישור לא עומדת בתנאי הסף הנדרשים להגשתה ועל כן, יש לדחותה.

המבקשים נעדרים עילת תביעה אישית ולא הניחו תשתית עובדתית, ראייתית ומשפטית מתאימה ביחס לבקשת האישור. בנוסף, תובענה ייצוגית אינה הדרך ההוגנת והיעילה לביורור המחלוקת בין הצדדים שכן, לא קיימת שאלה מהותית, עובדתית או משפטית, המשותפת לחברי הקבוצה, כנדרש בתובענה ייצוגית.

לגופם של דברים, המשיבים פעלו בהתאם להוראות חוק התקשורת. סעיף 30א לחוק התקשורת מתיר למפרסם לשלוח דבר פרסומת למי שנתן הסכמה מפורשת מראש, בכתב, בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת וכן מתיר למפרסם לשלוח פניה חד פעמית לבית עסק בהצעה לקבל דברי פרסום. המסרונים נשלחו לאחר שניתנה הסכמה מפורשת לכך לאלו שהשאירו פרטי התקשורת וסימנו באופן אקטיבי באתרי האינטרנט של המשיבים, שברצונם לקבל מהם מסרונים. מי שהודיע שאינו מעוניין לקבל חומר פרסומי, נמחק מרשימת התפוצה ולא קיבל מסרונים נוספים. המבקשים אישרו שהם מעוניינים בקבלת המסרונים ובתוכם.

במסרונים צוין מספר טלפון לביוררים כמו גם קישור לאתרי אינטרנט של משיבה 1, באמצעותם ניתן היה ליצור קשר לכל מטרה שהיא, לרבות לצורך הפסקת קבלת מסרונים. המבקשים לא דרשו לנתק קשר עם המשיבים גם כשנציגי המשיבים יצרו עמם קשר וגם כשקיבלו את המסרונים, בהם הייתה אפשרות להסיר עצמם מרשימת התפוצה באמצעות שליחת מסרון חוזר.

ניתן להסיק מכך, שהמבקשים לא ביקשו להסיר עצמם מרשימות התפוצה, שקבלת המסרונים לא היוותה עבורם עוגמת נפש ושהמסרונים לא עוררו בהם רגשות שליליים כלשהם.

לחלופין, במידה שלא ניתנה הסכמה מפורשת מראש ובכתב, המסרונים נשלחו כדין בהתאם לחריגים המנויים בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת. מכאן, שאין בפעולות המשיבים כדי להפר את הוראות החוק ולא קיימת עילת תביעה לקבוצה.

אין בסיס להגדרת קבוצה, המבקשים הגדירו קבוצה גדולה ללא ביסוס ובחוסר תום לב.

משיבות 1 ו-2 שלחו מסרונים למבקשים, שהביעו הסכמתם לקבלת המסרונים, בחודשים יוני 2014 עד אפריל 2015, למשך פחות משנה. לפני ואחרי תקופה זו, לא נשלחו מסרונים מטעם המשיבים. יש בכך השפעה על מספר הנמענים, שהוא נמוך מהנטען.

תובענה ייצוגית אינה הדרך ההוגנת והיעילה לביורור המחלוקת בין הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 15-03-39525 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

המבקשים נעדרים עילת תביעה אישית כנדרש בסעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות. המבקשים נתנו הסכמתם לקבלת המסרונים וממילא לא נגרם להם נזק.

אין בפעולות המשיבים משום הפרת חוק הגנת הפרטיות. אין נזק ממשי לפרטיות נוכח שליחת המסרונים, שכן אלו נשלחו למי שהביע עניין והסכמה לקבלם.

אין בפעולות המשיבים משום הפרת חובה חקוקה. הם פעלו בהתאם לחובות המוטלות עליהם מכוח חוק התקשורת וממילא המבקשים לא הוכיחו שנגרם להם נזק.

אין בפעולות המשיבים משום פגיעה באוטונומיה של הפרט, הטרדה או הצקה. לא נגרם נזק תוצאתי סובייקטיבי לאוטונומיה וקשה להוכיח את סוג, עוצמת ומשך הרגשות שנחו בעקבות קבלת המסרונים.

אין יריבות בין משיב 3 לבין המבקשים. משיבות 1 ו-2, שהן תאגידיים, שלחו את המסרונים. משיב 3 לא היה צד לשליחת המסרונים ואינו עונה להגדרת "מפרסם" בהתאם לסעיף 30א(א) לחוק התקשורת. הכללתו במסגרת תובענה זו מהווה "הרמת מסך" כלפיו, הנעשית במקרים חריגים בלבד.

המבקשים עושים שימוש שגוי, נפסד ולא זהיר במכשיר התובענה הייצוגית בחוסר עמידתם בתנאים המחמירים של תום לב וניקיון כפיים.

דיון

חוק התקשורת ומשלוח הודעות "ספאם"

פסקי דין רבים עמדו על טיבו ומהותו של תיקון 40 לחוק התקשורת, מיום 1.12.2008, שעניינו מניעת תופעת "דואר זבל" ומשלוח הודעות "ספאם", המהוות מטרד ציבורי הגורם לנזקים רחבי היקף (ראו: רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחנים), מיום 4.8.2014, להלן – עניין חזני וכן, דברי ההסבר להצעת חוק התקשורת (בזק ושירותים) (תיקון מס' 33), התשס"ה-2005).

בקצירת האומר, חוק התקשורת אוסר על מפרסם לשלוח דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, דואר אלקטרוני או מסרון (SMS), ללא הסכמה מראש ובכתב של הנמען. בנוסף, מחייב החוק את המפרסם לציין את פרטיו בדבר הפרסום ואת העובדה שמדובר בדבר פרסום, באופן גלוי וברור המונע הטעיה.

המסרים שנשלחו למבקשים מופצים באופן מסחרי וכוללים תוכן, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או "שירות" ומהווים "דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30א(א).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

המסרונים נשלחו למבקשים ממספרי הטלפון הקווי של משיבה 1 במשך תקופה של 10 חודשים לפחות. משיבה 1 ומשיבה 2 קשורות זו בזו באופן שבו המסרונים שנשלחו על ידי מספר הטלפון של משיבה 1 נועדו לפרסם את עצמה וכן את משיבה 2. לפיכך, יש לראות במשיבים "מפרסם" כהגדרתו בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת.

החוק קובע אחריות פלילית (סעיף 30א(ו)) ואחריות אזרחית (סעיף 30א(ט)) בגין הפרה של הוראות החוק ומסמיך את בית המשפט לפסוק לנמען עד 1,000 ₪ פיצוי לדוגמה ללא הוכחת נזק בגין כל דבר פרסומי, וזאת בנוסף לפיצוי נזיקי (סעיף 30א(י)), וכן להטיל על התאגיד המפרסם או התאגיד שבאמצעותו נעשה הפרסום ובמקרים מסוימים גם על מנהלי התאגיד ועל נושאי המשרה בתאגיד האחראים על השיווק, קנס (סעיף 30א(ח)).

האיסור הקבוע בחוק הוא בבחינת כלל ברירת מחדל בכפוף לחריגים המפורטים בסעיף 30א(ג).

גם במצבים שבהם נתן הנמען את הסכמתו, החוק מקנה לו זכות להודיע בכל עת על ביטול ההסכמה שנתן, שאז האיסור לשלוח דברי פרסומי ישוב על כנו (סעיף 30א(ד)(1)).

התנאים לאישור תובענה ייצוגית

בקשה לאישור תובענה ייצוגית היא הליך מקדמי במסגרתו בית משפט נדרש להכריע בשאלה, האם יש מקום לדון בתובענה שהובאה לפתחו במסגרת תובענה ייצוגית. לשם כך, על בית המשפט לבחון את התנאים לאישור התובענה כייצוגית.

סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, שתנאי להגשת תובענה ייצוגית הוא קיומה של עילת תובענה הנמנית על העילות המוזכרות בתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות.

בקשת האישור הוגשה לפי פרט 12 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, הקובע את האפשרות להגיש בקשה לאישור תובענה כייצוגית ב"תביעה נגד מפרסם כהגדרתו בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב - 1982, בעילה לפי הסעיף האמור". בעניין זה אין מחלוקת בין הצדדים.

סעיף 4 לחוק תובענות ייצוגיות מתייחס לקיומה של עילת תובענה אישית.

לטענת המשיבים, המבקשים נעדרים עילת תביעה אישית. המבקשים השאירו את פרטיהם באתרי האינטרנט אשר הופעלו על ידי משיבות 1 ו-2 והביעו את הסכמתם לקבל מידע פרסומי בדיוור ישיר, באמצעות סימון אקטיבי של אפשרות הדיוור בטופס השארת הפרטים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

טענת המשיבים לא הוכחה, אף לא בראשית ראיה. עילת התביעה האישית כשלעצמה מצויה בלב המחלוקת בין הצדדים ובשלב זה די בראיות שהוצגו על ידי המבקשים כדי לקבוע, שקיימת עילת תביעה אישית לצורך בחינת קיומה של "עילה קבוצתית" לפי סעיף 8 לחוק תובענות ייצוגיות.

עוד טענו המשיבים, שלמבקשים לא נגרם נזק. גם טענה זו דינה להידחות. סעיף 30א(ג) קובע את סמכות בית המשפט לקבוע פיצוי ללא הוכחת נזק (פיצויים לדוגמה) בסכום מקסימלי של 1,000 ₪ עבור כל דבר פרסומת, שנשלח בניגוד להוראות סעיף 30א. לפיכך ולאור קיומה של עילת תביעה אישית לפי סעיף 30א(ב), אין צורך בהוכחת נזק על מנת שתקום למבקשים עילת תביעה אישית.

סעיף 8(א)(1) מקנה לבית המשפט שיקול דעת אם לאשר את הגשת התובענה כייצוגית בהתקיים מספר תנאים נוספים:

- (1) **התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;**
- (2) **תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין;**
- (3) **קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בענין זה;**
- (4) **קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב.**

לצורך הדיון בענייננו, נודעת חשיבות לתנאים המנויים בסעיפים 8(1) ו-8(2).

האם התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה (סעיף 8(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות). לצורך מענה לשאלה כאמור יש לבחון מספר שאלות משנה.

האם ניתנה הסכמה לקבלת דבר פרסומת

העילה העיקרית שבבסיס בקשת האישור היא פרסום בניגוד לסעיף 30א(ב) לחוק התקשורת, הקובע איסור לשגר דבר פרסומת ללא הסכמה מראש ובכתב של הנמען:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 15-03-39525 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

"(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיגור אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה."

לטענת המשיבים, המבקשים נתנו הסכמתם לקבלת דברי פרסומת, בעוד המבקשים טוענים, שלא היו בקשר עם מי מהמשיבים, לא ביקשו לקבל מהם דבר פרסומת כלשהו, לא מסרו את מספר הטלפון לצורך קבלת מסרונים ולא נתנו הסכמתם לקבלת דברי הפרסומת שנשלחו אליהם.

ההסכמה הנדרשת לפי סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת היא הסכמה מראש, לפני שיגור ההודעה, אלא אם נתן המפרסם לנמען הזדמנות להודיע לו, שהוא מסרב לקבל דברי פרסומת, דרך כלל, או מסוג מסוים והנמען לא עשה כן.

סעיף 30א(י)(5) לחוק התקשורת קובע חזקה לפיה, מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת, עשה כך ביודעין, אלא אם הוכיח אחרת.

מהחזקה הקבועה בסעיף עולה, שהנטל להוכיח את הסכמת הנמען לקבלת דבר פרסומת מוטל על כתפי המפרסם, הם המשיבים (רע"א 1621/16 MEGA ADVANCED MATHEMATICAL SYSTEM LTD נ' זילברג, מיום 14.6.2016 להלן – עניין MEGA); ת"צ (חי') 16-01-40072 רפול נ' קבוצת אורמוש בע"מ, מיום 3.1.2017).

המשיבים לא "הוכיחו אחרת". המשיבים טענו, שהמבקשים השאירו פרטי התקשורת וסימנו באופן אקטיבי באתרי האינטרנט שלהם, שברצונם לקבל מסרונים אולם לא הציגו אסמכתא כלשהי המתעדת הסכמה זו ולא הצליחו לבסס בראיות, לפחות לכאורה, את טענתם בדבר הסכמת המבקשים לקבלת דבר פרסומת.

אין מקום לקבל את טענת המשיבים לפיה, המבקשים לא פעלו להסרתם מרשימת התפוצה. טענה כאמור, אינה מתיישבת עם דרישות הדין ואין בה כדי להפחית מהדרישה לקבלת הסכמה מפורשת מראש לצורך משלוח דבר פרסומת, כפי שעמדו על כך בתי המשפט:

"בהקשר זה אציין את המובן מאליו, שהמשיבים אינם יכולים להבנות מכך שמי מהמבקשים מילא את פרטיו לצורך המשך ההתקשרות. ההסכמה שבה מדובר בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) היא הסכמה מראש, לפני שיגור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

ההודעה, אלא אם נתן המפרסם לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת, דרך כלל, או מסוג מסויים, והנמען לא עשה כן. אם ההודעה אינה כוללת אפשרות לסירוב לקבל דבר פרסומת זה או דברי פרסומת בכלל, עצם שיגור דבר הפרסומת ללא הסכמה קודמת הוא עוולה אזרחית. לתגובה של הנמען יש חשיבות לצורך קביעת הפיצוי, ואם רצה בדבר הפרסומת יקטן הפיצוי, אך אם מסתבר שיצר את הקשר כדי לגלות מי הוא המטריד אותו, הדבר לא יחשב כהסכמה להמשך הקשר, המקטינה את הפיצוי על כך שהמפרסם כבר ביצע את העוולה האזרחית." (ת"צ 44664-03-15 זילברג נ' מפעל הפיס (חל"צ), מיום 26.1.2016, פסקה 73, הדגשה הוספה).

ובעניין אחר:

"טענת המשיבה כי משלחו המבקשים את מילות הקוד ביקשו בעצם מיוזמתם להרשם לשירות המוצע ונתנו בכך 'הסכמתם' לקבלת דברי הפרסום אינה מקובלת עלי ואינה מתיישבת עם הוראות הדין ולא עם טענות המבקשים, שבנקודה זו מבוססות בדין, כי הם לא נתנו הסכמתם מראש למשלוח דבר הפרסומת אף לא הראשוני "המברר עמדתם" להמשך; קרי, בשלב של טרם משלוח האפשרות להמשיך ולהתעניין לאחר המשלוח בשירות המוצע על ידי החזרת הודעת תשובה; משכך אין בה דבר עם הטענה הבסיסית להפרת סעיף החוק האמור הקובע כי נדרשת הסכמה מראש לעצם משלוח ההודעה, והכוונה בטרם המשלוח. כך גם אין בידי לקבל את טענת המשיבה לפיה המבקשים שלא פעלו להסיר את עצמם מרשימת ההפצה על ידי 'משלוח הודעת הסר פשוטה' מתנהגים ב'חוסר תום לב' בהגישם את התביעה, שכן טענה זו אינה מתיישבת עם דרישות הדין לקבלת הסכמה מפורשת גם לקבלת ההודעה על אפשרות הסר. משלא נסתרה טענת המבקשים כי לא הסכימו מראש לקבלת ההודעות - הרי שכך הם פני הדברים לצורך העניין שבפני, קרי, שליחת ההודעה כמתואר בתובענה בלא קבלת הסכמת המבקשים מראש לשליחתה מהווה הפרה של הוראת סעיף 30א(ב) לחוק כלפיהם." (ת"צ 27578-08-15 דהרי נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ, מיום 22.1.2017, פסקה 26, הדגשה הוספה).

משלא נסתרה טענת המבקשים, שלא הסכימו מראש לקבלת ההודעות, שליחת ההודעה כמתואר בתובענה בלא קבלת הסכמת המבקשים מראש מהווה הפרה של הוראת סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

המשיבים טוענים, לחלופין, כי אף אם לא ניתנה הסכמה מראש, המסרונים נשלחו כדין בהתאם לחריגים הקבועים בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת.

הוראת סעיף 30א(ג) לחוק התקשורת מתירה משלוח דבר פרסום – מבלי שהדבר יהווה הפרה של סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת אף אם לא התקבלה הסכמה מפורשת של הנמען. זאת בכפוף למספר תנאים מצטברים, כלשון הסעיף:

"(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

(3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)."

החריגים הקבועים בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת נועדו למצב בו קיימת התקשורת קודמת לרכישה מוצר או שירות, במסגרתה נתן הנמען את פרטיו ודבר הפרסומת שנשלח לנמען מתייחס לשירות או מוצר דומה שנרכש על ידו בהתקשורת הקודמת.

המשיבים לא השכילו להוכיח התקיימותם לכאורה של תנאים אלה. משיבות 1 ו-2 עוסקות בפרסום ושיווק לקהל לקוחות פוטנציאליים המצויים במאגרה. המשיבים לא הציגו פרטים לגבי מאגר זה או בדבר בקשת המבקשים להשתייך למאגריהן. לא ניתן לדעת את הקשר בין המבקשים לבין המאגר ולא ניתן לעמוד על התקשורת קודמת, ככל שהייתה, של המבקשים עם המאגר ביחס למוצרים המפורסמים על ידי המשיבים בדברי הפרסומת.

יתרה מכך, מנוסח ההודעות שנשלחו למבקשים עולה חוסר התאמה בין המוצר המפורסם בדבר הפרסומת לבין תוכנו ועיסוקו של אתר האינטרנט המופעל על ידי המשיבים עמו התקשרו לכאורה, לפי הנטען, המבקשים קודם לכן (התנאי הקבוע בסעיף 30א(ג)(3) לחוק התקשורת).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 15-03-39525 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

כך למשל: מבקש 3 קיבל מסרון המפרסם בית למכירה בפרדס חנה, ממספר טלפון נייח, זהה למספר הטלפון ממנו קיבל מבקש 2 מסרון המפרסם מסחר במניות.

לאור האמור, בשלב זה נראה, שהתובענה מעוררת שאלות מהותיות משותפות לכלל חברי הקבוצה בכל הנוגע לשאלה – האם התקבלה הסכמה מראש לקבלת דברי פרסומת ומשהמשיבים לא הניחו תשתית ראייתית מינימאלית להוכיח אחרת, יש אפשרות סבירה ששאלות אלה תוכרענה לטובת הקבוצה.

האם צוינו במסרוני כל הפרטים הנדרשים בדן

לטענת המבקשים, המשיבים לא ציינו את שמם, כתובתם או פרטים אחרים ליצירת קשר עימם. זאת, בניגוד לסעיף 30א(ה)(1) לחוק התקשורת.

לטענת המשיבים דברי הפרסומת שנשלחו הם הודעות מסר קצר כהגדרתם בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת ויש להחיל את החרג שנקבע בסעיף 30א(ה)(2) לחוק התקשורת.

סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת קובע כדלהלן:

"(ה)(1) מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין בו את הפרטים האלה באופן בולט וברור, שאין בו כדי להטעות:

(א) היותו דבר פרסומת; המילים "פרסומת", "בקשת תרומה" או "תעמולה", לפי העניין, יופיעו בתחילת דבר הפרסומת, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – בכותרת ההודעה;

(ב) שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו;

...

(2) על אף הוראות פסקה (1), מפרסם המשגר דבר פרסומת באמצעות הודעת מסר קצר יציין בדבר הפרסומת רק את שמו ואת דרכי יצירת הקשר עמו לצורך מתן הודעת סירוב. (הדגשות הוספו).

הוראת סעיף 30א(א) לחוק התקשורת מגדירה "הודעת מסר קצר", כדלהלן:

"מסר בזק הכולל כתב, לרבות אותות או סימנים, או מסר בזק הכולל חוזי או שמע, ומועבר באמצעות רשת בזק ציבורית אל ציוד קצה של נמען או קבוצה של נמענים."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 15-03-39525 עמרם ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

המבקשים קיבלו למכשירים הניידים שלהם, בין היתר, את המסרונים הבאים:

"שיא-גל מגיעה להרצליה! קורס הסקיפריס המקצועי ביותר, עכשיו במבצע ל-20 הראשונים השב 45 לפרטים, להסרה השב 1." (מסרון זה התקבל אצל מבקש 1, ביום 3.12.2014 מממספר טלפון 09-8342614).

"תראה אם אתה בנוי לזה!! פתח וקבל חשבון דמו חינם עם \$ 10,000 וירטואלי בפלטפורמה המתקדמת למסחר במדדים, סחורות ומניות, לפתיחה לחץ www.dgimarket.com. בהצלחה! להסרה השב 1" (מסרון זה התקבל אצל מבקש 1, ביום 11.1.2015 מממספר טלפון 09-8342614).

"בהזדמנות בפרדס חנה בית צמוד קרקע ב149,000 ש"ח לפרטים שלח 8, להסרה 1." (מסרון זה התקבל אצל מבקש 1, ביום 27.8.2014 וכן אצל מבקש 3 ביום 24.8.2014 מממספר טלפון 09-8342605).

"מתקדמים לפלטפורמת מסחר חדישה במניות, סחורות, מט"ח ומדדים לפרטים נוספים השב 5 ונחזור אליך מיידית, להסרה השב 1. www.dgimarket.com" (מסרון זה התקבל אצל מבקשים 1, 2 ו-3 ביום 29.12.2014 מממספר טלפון 09-8342605).

אף אם יש לראות במסרונים ששלחו המשיבים "הודעת מסר קצר", עליהם לעמוד בדרישות הסעיף ולציין את שמם ורכי יצירת קשר עימם.

המשיבים השתמשו במספרי טלפון שונים ולמעשה, רק לאחר כניסה לאתר האינטרנט המופיע בדבר הפרסומת ניתן לזהות את המפרסם. ריבוי מספרי הטלפון, השונים אך דומים, מהם שלחו המשיבים דברי פרסומת, שאין ביניהן קשר, מקשה על זיהוי המשיבים.

המשיבים טענו, שבמסרונים צוין מספר טלפון לבירורים כמו גם קישור לאתר אינטרנט של משיבה 1, באמצעותם ניתן היה ליצור קשר לכל מטרה שהיא, לרבות לצורך הפסקת קבלת מסרונים. לטענת המשיבים: "היה מצופה כי אלו היו לכל הפחות מנסים להסיר את פרטיהם ממאגר מבקשי הדיור, באמצעים שהיו מנויים במסרונים – או באמצעות שיחת טלפון למספר ממנו נשלח המסרון..." (פסקה 11 לתגובת המשיבים לבקשת האישור, הדגשה הוספה). המבקשים לא דרשו לנתק קשר עם המשיבים גם כשנציגי המשיבים יצרו עמם קשר וגם כשקיבלו את המסרונים, בהם הייתה אפשרות להסיר עצמם מרשימת התפוצה, באמצעות שליחת מסרון חוזר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 15-03-39525 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

טענות המשיבים נסתרו בראיות שהציגו המבקשים. מבקש 1 פנה בתכתובת מייל בבקשה שלא לקבל יותר דברי פרסומת. בקשתו לא נענתה. לטענת המבקשים, המסרונים נשלחו ממספרי טלפון שונים שאין בהם מענה אנושי.

המבקשים תמכו טענותיהם בהתכתבות באמצעות דואר אלקטרוני בין מבקש 1 לבין נציג חברת שיא-גל, אותה פרסמו המשיבים במסרון שנשלח למבקש 1 ממספר טלפון של משיבה 1. בהודעה ששלח מבקש 1 לחברת שיא-גל ציין בטופס ליצירת קשר, כדלהלן:

"אני מעוניין לדעת דרך מי אתם מבצעים את הפרסום דרך שליחת הודעות SMS. המפרסם שלכם שולח לי הודעות מהטלפון שהזנתי."

יצוין, שהטלפון אותו הזין מבקש 1 בטופס ליצירת קשר הוא מספר הטלפון ממנו נשלחו אליו המסרונים ולא מספר טלפון שלו שבו ניתן ליצור עימו קשר. בתגובה לטופס האמור, נציג שיא-גל חזר למבקש וציין:

"שלום עידו, ניסיתי להשיג אותך במספר שהשארתי, אך לא הייתה תשובה. לא ממש הבנתי מה בדיוק אתה צריך... אשמח להסבר מפורט יותר."

בהמשך ההתכתבות ביניהם, ציין מבקש 1:

"אני מקבל כל הזמן הודעות ספאם מכל מיני עסקים ודי נמאס לי מזה. קיבלתי הודעה מהמספר אליו ניסית להתקשר (בגלל זה לא ענו לך...) הקוראת לי לעבור קורס סקיפרים אצלכם. אני מבקש שתבהירו לחברה בה אתם נעזרים שאני לא מעוניין לקבל מהם הודעות SMS. הייתי כותב ישירות אליהם אבל אין לי מושג מי הם" (הדגשות הוספו).

מההתכתבות האמורה עולה, שקיים קושי ליצור קשר עם המשיבים, כאשר נציג שיא-גל עצמו כותב שלא היה מענה במספר הטלפון ממנו נשלחו המסרונים, מספר הטלפון של המשיבים.

לאור האמור עד כאן נראה, שהדרישה לקיומן של שאלות משותפות של עובדה או משפט – מתקיימת. כמו כן, ישנה אפשרות סבירה, שהשאלות המהותיות המשותפות שעניינן הפרת הוראות סעיפים 30א(ב) ו-30א(ה) במשלוח המסרונים על ידי המשיבים תוכרענה בתובענה לטובת הקבוצה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

האם תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין (סעיף 8(א)(2) לחוק תובענות ייצוגיות).

לטענת המשיבים, תובענה ייצוגית אינה הדרך היעילה וההוגנת לבירור המחלוקת בין הצדדים. אין בסיס להגדרת קבוצה. לכל היותר, פרק הזמן שבו נשלחו מסרונים הוא 10 חודשים. יש בכך השפעה על מספר הנמענים, שהוא נמוך מהנטען. בנוסף, לא נגרם לחברי הקבוצה הנטענת נזק.

המשיבים לא הניחו ראשית ראייה להוכחת טענתם בדבר גודל הקבוצה או בדבר פרק הזמן בו נשלחו המסרונים.

תובענה ייצוגית מגלמת אינטרס של הרתעת מפרסמים מהפרות של חוק התקשורת. בפרט, כאשר מדובר בהפרות, שהתועלת הצפויה מהגשת תביעה אישית בגינן אינה כדאית. כפי שעמד על כך כב' השופט ע' פוגלמן בעניין חזני :

"שיקולי המדיניות שבבסיס 30א(י) משיקים לאלה המונחים בבסיס מוסד התובענה הייצוגית. מטרתם של שני ההסדרים היא לעודד הגשת תביעות בעלות 'ערך שלילי': תביעות שהעלות הכרוכה בניהולן בידי תובע בודד עולה על התועלת הצפויה מהן ועל כן הגשתן אינה כדאית. שניהם נועדו "למנוע עשיית עושר ולא במשפט על-ידי אותם גופים המתעשרים שלא כדין על חשבון היחידים, המצטרפים לציבור גדול..."

נקודת המוצא שבבסיס סעיף 30א(י) לחוק היא שנמען של דבר פרסומת שנשלח בהפרה של החוק לא יטרח להגיש תובענה לפיצוי בגינה משום שהנזק האישי שנגרם לו נמוך מן העלות הכרוכה בניהולה. בשל כך נקבע בחוק פיצוי בסך של עד 1,000 ש"ח להפרה ללא הוכחת נזק. סעיף זה קובע כי בקביעת שיעור הפיצוי אין להידרש לשיעור הנזק שנגרם לתובע בגין ההפרה. הסעיף מניח אפוא שאפשר שהנזק שנגרם לתובע בודד הוא זניח, ושאינם בר דעת לא היה בא בתביעה בגיננו..." (פסקאות, 8 ו-9).

למבקשים ולכלל חברי הקבוצה יש אינטרס משותף ציבורי ופרטי ונראה, שתובענה ייצוגית היא הדרך ההוגנת והיעילה לבירור המחלוקת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב (סעיפים 8(א)(3) ו-8(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות).

התנאים הקבועים בסעיפים 8(א)(3) ו-8(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות מבקשים להבטיח, שייצוג עניינם של חברי הקבוצה יבוצע בתום לב ובדרך הולמת על ידי המבקשים ובאי כוחם.

לטענת המשיבים, המבקשים לא פנו בפניה מוקדמת באופן המעיד על חוסר תום ליבם ועל פזיזות בהגשת התובענה.

חוק תובענות ייצוגיות אינו מטיל חובה על תובע מייצג ובא כוחו לפנות לנתבע בטרם יגיש בקשה לאישור תובענה כייצוגית. עם זאת, בית המשפט העליון עמד על כך, בהערת אגב, שבנסיבות מסוימות להיעדר פניה מוקדמת יינתן משקל בהחלטות הנוגעות לאופן ניהול ההליך (עע"מ 2978/13 מי הגליל – תאגיד והביוב האזורי בע"מ נ' יונס, מיום 23.7.2015; להלן – עניין מי הגליל).

ההלכה שנקבעה בעניין מי הגליל מתייחסת לתובענות ייצוגיות נגד רשות. עם זאת, כב' השופט, המשנה לנשיאה (כתוארו אז), א' רובינשטיין, בהערת אגב הוסיף, שגם בתובענות ייצוגיות נגד גוף פרטי יש לבצע פניה מוקדמת לנתבע קודם להגשת תובענה ייצוגית נגדו:

"יודגש כבר עתה, כי מסקנתי זו אמורה ביחס לתובענות המוגשות כנגד הרשות, ומבלי לטעת מסמרות ביחס למקרים שבהם הנתבע הוא גוף פרטי; אף כי כשלעצמי סבורני כי חובת ההגינות ותום הלב תומכת בפניה מוקדמת גם לגוף פרטי, אף ששם אין רלבנטיות "סטטוטורית" לאופציית החדילה...

...אמנם עריכת פניה מוקדמת מהוה בעיני, כאמור, מידת התנהגות רצויה גם בתובענות אלה – בכפוף כמובן לנסיבות המקרה, ובהנחה שאין בכך כדי לפגוע בחברי הקבוצה – אך חסרים לכאורה המאפיינים הייחודיים של התובענה מול הרשות, שיש בהם כדי לאיין את העלויות הכרוכות בהטלת חובה זו. עם זאת אטעים, כי יתכן שבנסיבות מסוימות היעדר פניה מוקדמת יהיה הפרה של החובות המוטלות על התובע הייצוגי ובא כוחו גם בתובענה פרטית, ויוכל בית המשפט להתחשב בכך בגדרי ההליך הייצוגי." (פסקאות יד ו-לח).

ייתכנו מקרים שפניה מוקדמת עלולה להיתפס כחוסר תום לב גם כשלא מדובר בתובענה נגד רשות. אין זה מאותם מקרים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 15-03-39525 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

נעשתה פנייה מצידו של מבקש 1 לחברת שיא-גל לחדול משליחת מסרונים, אלא שזו לא נענתה. זאת ועוד, המשיבים לא אפשרו מענה סביר דרכו ניתן היה לבקש מהם לחדול משליחת מסרונים. בכך מתייתרת שאלת הפנייה המוקדמת.

ייצוגם של המבקשים עד כה מעיד על כך, שהם מיוצגים בדרך הולמת ונראה, שבכוחם לנהל את התובענה לטובת חברי הקבוצה בתום לב.

עילת תביעה נגד משיב 3

בכל הנוגע לניהול תובענה ייצוגית נגד משיב 3 טענו המשיבים, שאין יריבות בינו לבין המבקשים. משיבות 1 ו-2 שלחו את המסרונים. משיב 3, דירקטור במשיבות, לא היה צד לשליחת המסרונים ואין הוא "מפרסם" כהגדרתו בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת. הכללתו במסגרת התובענה מהווה הרמת מסך, הנעשית במקרים חריגים בלבד.

סעיף 30א(ח) לחוק התקשורת קובע את אחריותו של נושא משרה בתאגיד לעניין פרסום לפי הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת:

"(ח) מנהל של תאגיד וכן מי שאחראי לתחומי השיווק או הפרסום בתאגיד (בסעיף זה – נושא משרה בתאגיד) חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף קטן (ו) בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין; נעברה עבירה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן זה, אלא אם כן עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו." (הדגשה הוספה).

בית המשפט העליון בעניין MEGA עמד על שאלת אחריותו של נושא משרה בתאגיד לפי הוראת סעיף 30א לחוק התקשורת וקבע כדלהלן:

"כידוע, העובדה שתאגיד מהווה אישיות משפטית הנפרדת מזו של נושאי המשרה המכהנים בו אינה פוטרת את נושאי המשרה מלשאת באחריות לעוולות שביצעו באופן אישי במסגרת תפקידם... במקרה דנן עניין לנו בנושאי משרה שהם בעלי המניות והדירקטורים היחידים בחברות שבשליטתם. די בכך כדי לבסס אפשרות סבירה שייקבע כי הם נושאים באחריות אישית לעוולות המיוחסות לאותן חברות כמי שמעורבים בפועל בביצוען. טענתו הסתמית של לוי לפיה לא היה מעורב בניהולה של ניו ספורט אין בה כדי לשנות ממסקנה זו... עוד אציין בהקשר זה כי נוכח העובדה שנקבע בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת כי במקרה שבו משוגר דבר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

פרסומת בניגוד לחוק כל "מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי ... לקדם את מטרותיו" יכול להיחשב כ"מפרסם" שלו, יש סיכוי סביר כי יקבע שאין צורך בהרמת מסך על מנת להטיל אחריות על נושא משרה בתאגיד בגין מעורבותו בשיגור לא חוקי של דברי פרסומת שנועדו לקדם את עסקי התאגיד שבו הוא מועסק..." (פסקה 12, הדגשות הוספו).

המבקשים טוענים, שמשיב 3 הוא דירקטור יחיד של משיבות 1, ו-2 ובאמצעות חברה בשם ג'י.אל.אי סחר בינלאומי בע"מ, מחזיק במלוא מניותיה של משיבה 1 וברוב מניותיה של משיבה 2. משיב 3 נושא באחריות לפעולותיהן, למחדליהן ולעבירות שביצעו משיבות 1 ו-2 לפי סעיף 30א(ח) לחוק התקשורת.

טענות המבקשים לא נסתרו. בנסיבות העניין ובהתאם קביעות בית המשפט העליון בעניין MEGA, ניתן לראות במשיב 3 כמי "שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לקדם את מטרותיו".

בשלב זה, די בתשתית הראייתית שהוצגה ולא נסתרה כדי לקבוע, שישנה עילת תביעה לכאורה נגד משיב 3.

סוף דבר

מהטעמים האמורים עד כאן, בקשת האישור מתקבלת, וזאת בהתאם למפורט להלן:

עילות התביעה בגין מאושרת הגשת תובענה ייצוגית: הפרת חובה חקוקה – הוראות סעיף 30א(ב) ו-סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת וכן עשיית עושר ולא במשפט.

הגדרת הקבוצה: הנמענים אליהם שלחו המשיבים מסרונים בניגוד לחוק התקשורת מיום 1.12.2008 (מועד תחולתו של סעיף 30א לחוק התקשורת) ועד למועד אישור התובענה הייצוגית.

הסעדים המתבקשים צו הצהרתי לפיו, המשיבים הפרו את הוראות הדין; צו עשה המורה למשיבים לחדול משליחת מסרונים בניגוד לדין, ללא קבלת הסכמה מפורשת מראש ובכתב; צו עשה המורה למשיבים לפרסם את שמם ודרכי יצירת קשר עימם לצורך הודעות סירוב; חיוב המשיבים במתן פיצוי לחברי הקבוצה בגין נזקים בלתי ממוניים שנגרמו להם.

התובעים המייצגים: עידו עמרם, אלון ברנדלור ופיני הרמבם

באי הכוח המייצגים: עוה"ד רם גורודיסקי וערן דיאמנט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 15-03-39525 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

הוראות נוספות:

הצדדים יפרסמו הודעה בדבר אישור התובענה כייצוגית כאמור בסעיף 25 לחוק תובענות ייצוגיות. ההודעה תכלול את הפרטים הנדרשים על פי סעיף 14(א) לחוק תובענות ייצוגיות ובהתאם להחלטה זו וכן הבהרה בדבר זכותו של כל חבר בקבוצה לצאת מהקבוצה לפי סעיף 11 לחוק תובענות ייצוגיות.

נוסח ההודעה וגודלה יובאו לאישור תוך 14 ימים ממועד מתן החלטה זו.

המשיבים יישאו בעלויות פרסום ההודעה.

ההודעה תפורסם בעיתונים "הארץ" ו"גלובס".

כתב תביעה יוגש בהתאם לאמור בהחלטה זו עד ליום 19.7.18.

המשיבים ישלמו לב"כ המבקשים שכר טרחה חלקי בסך של 29,250 ₪ (כולל מע"מ), בהתאם לסעיף 23(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, תוך 30 ימים מהיום.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשע"ח, 09 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

רחמים כהן
רחמים כהן, שופט

